

Nr 216.

Av herr **Lindhagen**, om *kelloggspakten och folkförbundsakten — den senares komplettering med bestämmelser mot det ekonomiska kriget mellan stater och till en början mot tullkriget och s. k. dumping.*

Det ekonomiska kriget är som bekant en aldrig sinande källa till ofred, och bakom det lura såsom en farlig konsekvens de militära sammandrabbningarna. När nu kelloggspakten förklarat militärt krig brottsligt, bör det vara på tiden att även sätta det ekonomiska kriget på de anklagades bänk.

Skyddstullsystemet kan vara ett ekonomiskt försvarskrig mot förödande konjunkturer och illojal mellanfolklig handel. Men det är lika ofta indirekt ett anfallskrig mot det lojala handelsutbytet mellan folken och mot den del av det egna landets invånare som får betala tullskyddet genom höjda pris på sina nödvändighetsvaror.

Så kallad »dumping» åter innebär ett hänsynslöst anfallskrig för att genom en illojal handel till egen fördel mörda en annan stats invånares försörjningsmöjligheter. Det är icke blott, som diplomaterna kalla det, en ovänlig handling mot en främmande stat. Det är rätt och slätt en ren förbrytelse likaväl som vapenvåldet i kampen mellan folken.

Kelloggspaktens moraliska verkan blir således illusorisk i ett viktigt avseende, om dess »konsekvenser» ej tillåtas inblanda sig även i det mellanfolkliga ekonomiska kriget, och nödvändigheten därav kommer till uttryck i folkförbundets idéprogram.

På grund av vad sålunda anförts hemställes,

att riksdagen — med anledning av den förestående revisionen av folkförbundets akt till överensstämmelse med kelloggspakten — ville hos Kungl. Maj:t begära svenskt initiativ till aktens komplettering med ett betonande, att det ekonomiska kriget mellan stater bör bekämpas lika väl som det militära samt att för sådant ändamål till en början tullkriget måste dämpas och s. k. dumping också stämplas som en förbrytelse.

Stockholm den 21 januari 1930.

Carl Lindhagen.

